

Am renăscut

Mirimirela

Am înhămat un ren la carul iubirii noastre
Să ne ducă zburând, în lumi de poveste.
Am tras pătura nopții peste norii din suflet
Și ți-am așternut luna pe buze, drept zâmbet.

Alergam prin păduri de argint când, deodată
Crăiasa Zăpezii cu lenta de gheață brodată
Apărând din neant, sufla crivăț pe gură
Și ciudate aisberguri, între noi se țesură.

Yeti parcă spre noi se îndrepta călare,
Cerul greu, de plumb, se prăvălea în mare.
Dar soarele căzând, a topit ghețarul
Ce-a înghițit pădurea și renul și carul.

Când ne-am trezit, părea că ne-a furat aleanul
Cu degete de valuri ne legăna oceanul,
O scoică era carul, renul - cal de mare
Iar noi, ca doi atoli, ne-mbrățișam în soare.